

9 mm Pistolet maszynowy Maschinenpistole 34(ö)

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Historia konstrukcji

Pistolet maszynowy Steyr-Solothurn S1-100 był konstrukcją inżyniera Louisa Stangeego, pracującego dla niemieckiej firmy Rheinmetall, rozwinięcie od niemieckiego pistoletu maszynowego Maschinenpistole 19, który już nie zdążył wejść do służby austro-węgierskiej armii przed zakończeniem I Wojny Światowej, został jednak, na początku lat 20. XX wieku znalazł się na wyposażeniu jednostek austriackiej policji. Ponieważ komisje alianckie tak Austrii jak i Niemcom zabroniły posiadania i produkcji tego typu broni, ich produkcję uruchomiono w wykupionych przez niemieckie zakłady Rheinmetall – szwajcarskich zakładów Solothurn. Po rozluźnieniu bardzo ścisłych obostrzeń, ich produkcja została przeniesiona do austriackich zakładów Steyr, co nastąpiło w 1934 roku. Broń wyróżniała się umieszczeniem sprężyny powrotnej w jej kolbie, skąd działała na zamek za pomocą przegubowego popychacza, podobnie jak to było w naszym ręcznym karabinie maszynowym wz. 28 Browning. Broń strzelała z zamka otwartego, mechanizm spustowy z przełącznikiem, który umożliwiał prowadzenie ognia pojedynczego oraz ciągłego. Zasilanie broni odbywało się za pomocą magazynków pudełkowych, które były dołączane poziomo z lewej strony broni. W gniazdo magazynka był od góry wkomponowany przyrząd, umożliwiający doładowywanie lub ładowanie magazynka z łódek nabojowych, podchodzących od pistoletów samopowtarzalnych Steyr M 1912. Do pełnego napełnienia pustego magazynka potrzeba było cztery łódki naboje, każda po osiem naboji pistoletowych. W samej Europie pistolety maszynowe tego typu, znalazły się na uzbrojeniu armii, ale przede wszystkim jednostek policyjnych Austrii, Węgier oraz Portugalii (wyłącznie jednostki policyjne). Sama broń była stosunkowo szeroko eksportowana w dość szerokiej gamie możliwej zastosowanej amunicji pistoletowej, takich typów jak: 7,63 x 25 mm Mauser, 7,65 x 22 mm, 9 x 19 mm

Parabellum czy 9 x 23 mm Steyr oraz amerykańskiego naboju cal. .45 ACP. Broń znalazła się na wyposażeniu takich państw, jak: Boliwia, Chile, Chin, Japonii, Salwadoru czy Urugwaju. Była to jednak broń stosunkowo droga, ponieważ wykonana z elementów frezowanych i elementów z wysokiej jakości drewnianych, choć bardzo dobrze wykonana i niezawodna i bardzo trwała. Sama broń po lewej stronie osłony ażurowej lufy posiadała element umożliwiający montowanie bagnetu o głównej nożowej. Celownik broni – krzywiznowy, zamocowany na wierzchu komory zamkowej broni, za suwakowym bezpiecznikiem broni. Po przeprowadzeniu w marcu 1938 roku tzw. Anschlussu Austrii przez III Rzeszę Niemiecką, pistolet maszynowy, oznaczony teraz jako Maschinenpistole 34(ö), nadal znajdował się w produkcji w zakładach Steyr, który został dostosowany wyłącznie do standardowej amunicji 9 x 19 mm dla Wehrmachtu oraz nie posiadała zaczepu na bagnet, co uznano za mało pomocne w tego typu broni.

Opis konstrukcji

Pistolet maszynowy MP 34 był indywidualną bronią automatyczną działającą na zasadzie odrzutu swobodnego zamka. Strzelanie z zamka otwartego, ogniem pojedynczym lub ciągłym. Przełącznik rodzaju ognia po lewej stronie komory zamkowej. Zasilanie z

magazynek o pojemności 32 naboju dołączanego z lewej strony broni. Lufa w ażurowej osłonie metalowej z uchwytem na bagnet z prawej strony do 1939 roku, po przejęciu produkcji przez niemieckie zakłady – uchwytu, jak i bagnetu w tej broni nie stosowano.. Przyrządy celownicze mechaniczne, muszka na osłonie lufy i nastawny celownik krzywkowy.

Zastosowana amunicja

1. Zwykła 9 mm Pistolenpatrone 08:

- Długość naboju: 29,7 mm
- Długość pocisku: 15,7 mm
- Masa naboju: 10,90 g (łuska stalowa) lub 12,35 g (mosiężna)
- Masa pocisku: 8 g
- Masa ładunku miotającego: 0,36 g Nz.Stb.P. n/A. (0,8*0,8)
- Prędkość wylotowa: 310 m/s
- Doność: praktyczna 50 m
- Pocisk Pistolengeschoß 08 pełnopłaszczowy z ołowianym rdzeniem.
- Przebijałość z odległości 25 m wynosi ok. 15 cm drewna sosnowego lub z odległości 15 m ok. 25 cm worek z piaskiem.

2. Zwykła 9 mm Pistolenpatrone 08 mit Eisenkern:

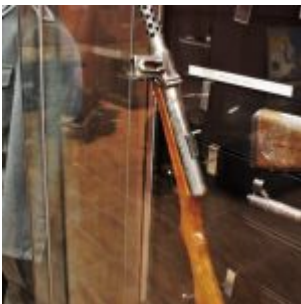
- Długość naboju: 29,7 mm
- Długość pocisku: 15,7 mm
- Masa naboju: 10,79 g
- Masa pocisku: 6,4 g
- Masa ładunku miotającego: 0,38 g Nz.Stb.P. n/A. (0,8*0,8)
- Prędkość wylotowa: 400 m/s
- Donośność: praktyczna 50 m
- Pocisk Pistolengeschoß 08 m. E. pełnopłaszczowy z rdzeniem z żelaza.

3. Szkolna Exerzier-Pistolenpatrone 08:

Amunicja używana do celów szkoleniowych.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Muzeum im. Orła Białego, Skarżysko-Kamienna

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Państwo: Austria, Szwajcaria, III Rzesza Niemiecka
- Producent: Solothurn Waffen – Steyr
- Rodzaj broni: pistolet maszynowy
- Łączna produkcja wszystkich modeli broni: lata 1924-1940

- Kaliber broni: 9 mm
- Nabój: 9 × 19 mm Parabellum
- Magazynek: pudełkowy, o pojemności 32 naboji
- Wymiary konstrukcji:
- Długość: 851 mm
- Długość lufy: 198 mm, o 6 wewnętrznych bruzdach prawoskrętnych
- Masa broni: 4,36 kg, 4,93 kg z załadowanym do pełna magazynkiem
- Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku: 393 m/s
- Szybkostrzelność teoretyczna: do 500 strz./min.
- Zasięg skuteczny: do 200 m

Bibliografia

1. Karabiny karabinki i pistolety maszynowe Encyklopedia długiej broni wojskowej XX wieku – Żuk Aleksandr B.
2. Witold Głębowicz, Roman Matuszewski, Tomasz Nowakowski: Indywidualna broń strzelecka II wojny światowej, Warszawa 2010
3. Leszek Erenfeicht, MP 40: jak to ze 'szmajserem' było, "Strzał", 9/2005, Magnum-X
4. Polskie Narodowe Archiwum Cyfrowe
5. Muzeum Armii Krajowej, Kraków
6. Muzeum im. Orła Białego, Skarżysko-Kamienna